

Hutsegite politikoa (politikoa, morala moralistei utziz) han aurrean baldin badago, haren kausantei eskatu beharko zaizkie politikan kontuak. Hura hankasartze politiko soberano bat izan bazen, alfer-alferrik da orduko makur politikoa orain emandako hitzaren moralez edo disziplina sakratuaren gogorrez salbatu nahi izatea. Hala edo hala, emandako hitza jan, azkenean biatarra jaten da: edo Madrilgo norbaiti, edo Nafarroako hainbati. Emandako hitz asko du PNVk, historian eta orain, ez dago egiterik, sekula emandako hitz bakarra eta sakratua hura bakarrik balitz bezala. Hitz hark halako inportantzia, politikoa, baldin badu, zerbaitegatik da. Eta hori da jakin nahiko genukeena.

Hitzak hizpide, hasierakora gatzoz berriro: nora doa PNV? Justu egunotantxe Uzturreren hitzak zabaldu dira prentsan, propio esamesei erantzuteko bezala: «la aspiración del PNV es constituir un Estado vasco», «si el PNV no tuviese estos objetivos sería un partido regionalista», «el PNV no ha cambiado desde sus inicios, es algo que Sabino Arana dejó claramente expuesto». Zer dira horiek, krisialdietan baseari bota beharra egoten omen den gozokiak? Honelako deklarazio solemneak nahikoa itsusi uzten dituen, halere, horien kontrapisu obligatuaren betiko itxura da, Alderdiko beste buruzagi batzuri oso bestelako mintzaira entzuten zaienean.

Hitzak hitz, bestalde, hitzetan eszeptiko bihurtu den jende gehiegixko dabil honez gero herri honetan, inork esan edo emandako hitzei baino egintzei begirago. Emandako hitzak, obretan, barne demokrazia, Alderdiaren batasuna bera, Nafarroako bere existentzia, arrisku gorrian jartzerainoko inportantzia dauka PNVrentzat. Hainbestearainoko inportantzia zerk ematen dion, galdetu beharko genuke. Eta erantzuna, seguruenik, iraganean ez, baino etorkizunerako plan inportanteren batzutan aurkituko litzateke. Nora doa, bada, bere zerbitzuak Zuhaitz Malatuaz haranzko lur horietan eskaintzen edo bilatzen dituen politika hori, aliantzak PSOErekin, APrekin, Alderdi Erreformistarekin egin nahita? Zein prezio da, kostatzen dena? Bestela esan: oso-oso disgustora, jakina, baina, behar izanez gero, zenbatean saltzen da Nafarroa? ■ *Joxe A. Otaegi*

ETB Nafarroan: Troiako zaldia

Pankarta handi bat agertu omen da Iruñean, ekainaren 10ean, juxtu Nafarroako Foru-Diputazioaren aurrean. Zera jarritzen zuen: NO A EUSKAL TELEBISTA, NO.

Nafarroako Gobernuburua eta ETBko Zuzendaria berrikitan elkarrizketatu dira Nafarroan ETB sartzeari. Del Burgo, bere aldetik, ez da isildu: Nafarroa Euskadin «anexionatu» nahi dutenei arma ematea dela hori, salatu du.

Gezurra dirudi informazio-iturri bat gehiago edukitzeari, kultur tresna bat gehiago izateari uko egin nahi izateak. Horrelako aukera bat (ez obligazioa) horrela arbuia daitekeela sinesteak ere lanak ematen ditu.

ETB etsaiaren tresna dela esan du Del Burgok. Eta noski, etsaiari ez zaio sarreerarik utzi behar! Aragoeko telebista balitz... hori besterik litzateke! Baina ETB Troiako zaldia da! Lastima benetan, diogu guk, zaldi famatu hori gure kasuan pottoka izatea! ■ *Joan Larrinaga*

Euskal Kulturaren Batzarrea

Premiaren sentipena berriro jeneralduz doa: Jaurlaritzaren politikarekin desengainaturik edo, gero eta jende gehiago da, Euskal Kulturaren Batzarrea eskatzen duena. Ahots bakan batzu izan ziren lehenengo. Euskadiko Ezkerra hasi zen, gero, gauza bera eskatzen. Sektore desberdinetako euskaltzale jendea da, orain, «Euskal Kulturaren Batzarre» bati gorputz eta forma eman nahirik, Eibarren eta Iruñean elkartzera eta eztabaidatzera doana.

Batzarrearen ideia ez da berria. Franco hil ondoren asko aipatu zen ideia hori, katalanen ereduari jarraiki, noski. Dinamizazio eta plangintza serio baten beharra, euskal kulturako sektore eta lankideen koordinazioa, eta euskararen interesak errepresentatzeko organo orokor baten premia ziren 1976/1977 aldera Batzarrea sortzeko arrazoiak. Nafarroako Ikastolen Federakundeak bota zuen ideia eta laster atxeki zitzaizkion beste Ikastola Elkarteak, AEK, Arantzadi, UEU, etab., kulturgintzako euskal talde gehienak.

«Euskal kultur batzarrea sortu behar dela uste dugu, euskal kulturaren politika eta egitarau zehatz baten barnean eta bidetarik, kulturgintza bateratu bat eraman dezagun kulturgizon, talde, elkarte eta instituzio guztiok. Oinharri eta baldintza zabal batzuren inguruan, guzti horik bilduko litzuke Euskal Kultur Batzarreak» (1977).

Projektua goitik behera etorri eta ahaztu egin zen berehala-